

מקבוצת ד. לבקוביץ - א.ד.ל. יעוץ כלכלי בע"מ
רגולציה, תכנון ניהול ופיקוח מיזמים, הוצאה לאור, ייעוץ בטיחות ורישוי לאתרי רחצה
ביה"ס הארצי למקצועות המים, הים והבריכה

תיק: רע"פ 7519/97	תאריך פסק הדין: 22.6.98
בית משפט: בבית המשפט העליון בירושלים	
הרכב השופטים: השופט י' קדמי, השופטת ט' שטרסברג כהן	
<p>נושא: ערעור מנהל על הרשעתו בגין אירוע בו נפגע ילד בבריכת שחייה כתוצאה משאיבה לבור היניקה. בקשת רשות ערעור על פסק דין בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו מיום 23.11.97 בע"פ 1004/97 שניתן על ידי כבוד השופטים א' לוי, ד"ר א' גרוניס, א' חיות</p>	
התובע:	הנתבעים:
1. יונה שכטר	1. מדינת ישראל
<p><u>תקציר פסק הדין:</u> זוהי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו (ע.פ. 1004/97) בערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב (ת.פ. 5920/95). על פי פסק הדין האמור, הורשע המבקש בעבירה של חבלה ברשלנות לפי הסעיפים 326-1341 לחוק <u>העונשין</u>, בשל אחריותו לחבלה שנגרמה לנער אבי ביטון בבריכת שחיה שהייתה באחריותו; ביום האירוע שימש המבקש כמנהל מרכז הספורט "קאנטרי ליי" בשיכון ל' בתל אביב (להלן: "מרכז הספורט"). במרכז הספורט שלש בריכות. אחת מהן מכונה בשם "בריכת הזרמים" (להלן: הבריכה); חאת - בשל זרמי המים שמחולל בה מנגנון מיוחד. הבריכה מיועדת לילדים והמים בה רדודים. זרמי המים נוצרים על ידי הזרמת מים מצינורות שפתחיהם בתוך הבריכה; והמים מוחזרים באמצעות צינור, שפתחו מצוי בגומחה שבדופן הבריכה, סמוך לקרקעית (להלן: "הצינור המחזיר"). בפתח הצינור המחזיר קבוע סורג מתכת; ואילו פני הגומחה, שבה קבוע פתח הצינור מכוסים בשכבת מתכת, שתפקידה לבלום את כוח היניקה של הצינור המחזיר, שדרכו מוצאים המים מן הבריכה (להלן: "שכבת הביטחון"). ביום האירוע - וככל הנראה במשך פרק זמן לא קצר קודם לכן - שכבת הביטחון נעתקה ממקומה, לא הייתה כלל בבריכה ופתח הגומחה נותר חשוף. אותו יום נכנס הנער אבי ביטון (להלן: "אבי") לבריכת הזרמים ונתגלה שוכב על קרקעיתה. המציל שהזעק למקום מצא, כי אבי נצמד אל הגומחה, בשל כוח היניקה שפעל בפתח הצינור המחזיר ולא אפשר לו להתרומם ולהתרחק מפתח גומחה. אבי הובהל לבית החולים וחדר להכרתו רק כעבור 3 ימים. הראיות שבאו בפני בית המשפט אינן מותירות מקום לספק, כי עכחו של אבי נצמד בכוח היניקה אל סורג המתכת שבפי הצינור המחזיר; וזאת - בשל העדר שכבת הביטחון הסוגרת על הגומחה. המבקש נדון לעשרה חדשים מאסר מהם שישה חדשים לריצוי בעבודות שירות והיתרה על תנאי. כן חייב המבקש בתשלום פיצויים בסך 3,000 ש"ח לנער שניזוק. הערעור מופנה כנגד ההרשעה, ולחילופין כנגד עונש המאסר בפועל וכנגד החיוב בפיצויים; והבקשה היא ליתן רשות להגשתו. השופטים היו תמימי דעים לגבי פרשנותו של סעיף 326 לחוק <u>העונשין תשל"ז-1977</u> במאובחן מסעיף 232 לפקודת החוק הפלילי 1936 והחליטו, בנסיבות העניין, שלא להצדיק מתן רשות ערעור בגלגול שלישי והחליטו לדחות את הבקשה למתן רשות ערעור.</p>	

מקבוצת ד. לבקוביץ - א.ד.ל. יעוץ כלכלי בע"מ
רגולציה, תכנון ניהול ופיקוח מיזמים, הוצאה לאור, ייעוץ בטיחות ורישוי לאתרי רחצה
ביה"ס הארצי למקצועות המים, הים והבריכה

תקציר פסק הדין הוכן ע"י דוד לבקוביץ, יועץ מומחה לאתרי רחצה
חברי הפורום המקצועי באתר יוכלו לקבל את פסק הדין המלא